

I Corinthe 10:13

“U heeft geen verzoeking bevangen dan menselijke.

Doch God is getrouw,

**Die u niet zal laten verzocht worden boven hetgeen gij vermoogt;
maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven
opdat gij ze kunt verdragen.”**

Gemeente,

Maar God is getrouw. Dat verzegelt het Heilig Avondmaal. God is getrouw in het voeden van Zijn kinderen. Hij is als een Vader voor hen, Hij is hun Vader. En als het goed is, is een vader toonbeeld van trouw. Als het goed is. Wat een kind ook doet, hoe bont een kind het ook maakt, vader blijft het kind liefhebben, vader blijft het goede zoeken voor het kind, vader laat het niet aan zijn lot over. Als het goed is. En bij God de Vader is het zeker goed. Hij blijft getrouw. Wat Zijn kinderen ook doen en hoe ze Hem verdriet doen, wat anderen Zijn kinderen ook willen aandoen: Hij blijft getrouw. Hij zal hen voeden tot in het eeuwige leven. Dat verzegelt het Heilig Avondmaal.

En dat is maar goed ook. Want er komen verzoeking(en). Er zijn verzoeking(en). Daar kun je, moet je op rekenen. Dat betekent dat eerste zinnetje van onze tekst. Dat betekent niet: u heeft geen verzoeking bevangen dan menselijke, zo van: ze zijn zo zwaar niet, ze zijn maar menselijk. Maar dat betekent: u heeft geen verzoeking te verwerken gekregen dan dat u als mens verwachten kunt. Want als mens moet je op verzoeking(en) rekenen. Je zult, als je de HEERE leert kennen, met verzoeking(en) te maken krijgen. Reken daar maar op. Verzoeking(en) zullen u bevangen, omringen, op u vallen. Het gaat hier niet over de verzoeking(en) waarin jezelf brengt, die je zelf opzoekt. Maar over verzoeking(en) die naar je toekomen, ongevraagd, ongewenst. Door de tijd, de situatie waarin je leeft, door de duivel die nou eenmaal afkomt op alles wat geloof is. Voor de Corinthiers was dat de verzoeking om mee te doen met die offerfeesten van de beroepsverenigingen, omdat ze anders hun studiebeurs, hun bedrijfsvooruitzichten, hun kansen op een baan kwijtraakten. Zo heeft ook onze tijd zijn verzoeking(en). Om toch maar mee te doen met de cultuur en de trends van de tijd. Om toch maar mee te doen met de vluchtigheid en de haast en de drukte van het leven. Om je aan te passen aan het schema van de wereld. Om de sexuele moraal over te nemen van de wereld, en de kledingsstijl en de geldbesteding. En stel je voor als er echt verdrukking zou komen: ontslag vanwege het geloof,

afwijzing vanwege je belijdenis.

Daar moet je als mens op rekenen. Net als op aanvechtingen. De duivel kan geloof niet met rust laten. Hij haat het. En Hij valt erop aan. Met je zonden voor te houden en je te laten denken: teveel, te lang gezondigd. Nog steeds gezondigd. Wat was je week van voorbereiding, veel te slecht mens ben je. Waar is je berouw en je last van de zonde. Als dat meer was, als dat beter was, dan wel, maar zo niet. Je bent zo doods, zo leeg, zo arm, dat kan niet.

Daar moet je als mens op rekenen. Dat je bijvoorbeeld als Job verzocht wordt. Dat satan erachter zit om je dingen te laten meemaken die je willen laten twijfelen, die je willen laten denken: God ziet me niet en hoort me niet. Die je opstandig willen maken, die je verbitterd willen maken.

Dat zijn verzoeken die je te wachten hebt als mens. Hebt u er weet van? De verzoeken komen af op het geloof als vliegen op de stroop. En je bent zo zwak, zo zwak. Denk aan de Catechismus: onze doodsvijanden, duivel, wereld en eigen vlees houden niet op ons aan te vechten, en van onszelf zo zwak dat wij geen ogenblik kunnen staande blijven. Kwam u er achter in de voorbereidingsweek? Nog geen ogenblik staande kunnen blijven. Of kunt u langer dan een ogenblik staande blijven in uzelf? Dan is uw zelfbeproeving maar oppervlakkig geweest en ondiep. Nog geen ogenblik staande kunnen blijven, zo mee laten sleuren, zo omver vallen, zo wegzinken. Heere Jezus, ontferm U mijner!

Maar God is getrouw. Maar God. Dat woordje 'maar' is de scharnier. Waardoor de deur opendraait. De deur om te volharden die van onze kant dicht zit. Niet open te krijgen. Uitzichtsloos. Maar God. Dat verzegelt het Heilig Avondmaal. Hij zal u niet laten verzocht worden boven hetgeen gij vermoogt. Want Hij zorgt voor kracht. Hij sterkt de schouders voor het kruis. Hij is de almachtige Vader, Hij voedt het geloof. Dat toont Hij aan Zijn tafel. Hij voedt het geloof, Hij maakt het geloof sterk genoeg voor wat komt en wat drukt. Dat zal Hij doen, keer op keer. Kracht naar kruis. Opdat het geloof niet bezwijkt. De Dordtse Leerregels hebben daar prachtige zinnen over in hoofdstuk 5. Maar God is getrouw, Die in de genade, hen eenmaal gegeven barmhartig bevestigt en krachtig ten einde toe bewaart. En wat de afval betreft, dat het geloof zou bezwijken, wat de gelovigen betreft zou dit niet alleen kunnen gebeuren, maar vast en zeker ook gebeuren. Maar wat God betreft kan het niet gebeuren. Want Zijn raad is onherroepelijk, Zijn beloften onverbrekkelijk. De verdienste en voorbedding van Christus zijn onvernietigbaar en de verzegeling met de Geest is onverliesbaar. Zie maar, verzegelt het Heilig

Avondmaal.

Daarmee zien we tegelijk ook voor wie het Heilig Avondmaal bedoeld is: voor alle verzochte en aangevochten mensen. Voor allen wier weg gaat door een land van verzoeking en aanvechting. En die merken dat zij in eigen kracht nooit staande kunnen blijven, maar prooi worden van de boze en zijn listen en machten. Zij worden geroepen en genodigd. Maar God is getrouw, Die u niet zal laten verzocht worden boven wat gij vermoogt en die met de verzoeking ook de uitkomst geeft. Dat verzegelt Hij aan Zijn tafel.

En Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven, opdat gij ze kunt verdragen. Letterlijk staat er: Hij zal de verzoeking maken, vormen, met de verzoeking ook de uitkomst maken, vormen. Dus uiteindelijk vormt God de verzoeking. Bepaalt Hij er de maat en de vorm van. Denk aan Job, hoe de satan God moest vragen of hij iets mocht doen en wat en tot hoever. God bepaalt de maat en de vorm van de verzoeking. Als de Opgestane heeft Hij de duivel aan de ketting: Hij laat niet verzocht worden boven wat gij vermoogt.

En Hij bepaalt de uitkomst, het einde, de uitweg uit de verzoeking. Wanneer de verzoeking ophoudt of minder wordt. En dat doet Hij zo dat gij ze kunt verdragen. Kunt doorstaan, kunt dóórkomen zonder het geloof te verliezen. Dat betekent dus niet dat de verzoeking niet kan komen, niet zwaar kan zijn. Dat kan wel. Zelfs zo dat wij denken of het gevoel hebben: het is te zwaar. Maar het is te verdragen, het is te doorstaan in de kracht die Hij geeft. Maar de verzoeking komt wel. Onafwendbaar. Want wat de duivel doet als verzoeking, daar maakt God gebruik van als beproeving om het geloof te louteren en ijveriger te maken. Dus wat de duivel doet, wat God de duivel toelaat te doen en wat die bedoelt als verzoeking, dus met de hoop het geloof te laten wegglijden, te laten verliezen, dat gebruikt God om het geloof te louteren, te zuiveren, ijverigere te maken. Vuriger in gebed, smekender in de verwachting, gericht op de heerlijkheid en de eeuwigheid.

Zo bepaalt God de vorm en maat van de verzoeking en de uitkomst. De uitweg uit de verzoeking. Dat is ten diepste ook een aanduiding voor het levenseinde. Dé uitkomst uit de verzoeking. Dan is de verzoeking echt voorbij, die ligt voorgoed achter de pelgrims. De uitkomst, de uitgang uit de verzoeken, uit alle verzoeken. Door het sterven heen de heerlijkheid in. Daar zorgt God voor. Vast en zeker, die belofte is zo getrouw dat Hij daar aan al verzochte pelgrims en aangevochten kinderen een onderpand van geeft. Het onderpand van het Heilig Avondmaal. Garantie van wat wacht. De verlossing uit de

verzoeking in het eeuwig Vaderhuis, het avondmaal van de bruiloft van het Lam. Garantie en soms ook voorsmaak. Voorsmaak van de onbestreden, onverzochte gemeenschap met Christus.

Maar God is getrouw. Waarom? Hoe kan God getrouw zijn? Ik ben zo ontrouw. Elke keer weer. Ik laat me verzoeken, ik val. Ik waardeer Zijn trouw niet, geef Hem stank voor dank terug, krenk Hem, doe Hem verdriet. Maar God is getrouw. Waarom? Zie, Mijn kind, neem het brood en drink de wijn. Omdat Mijn Zoon u heeft gekocht. Omdat Hij zei Ik voor u daar gij anders. Omdat Mijn Zoon Zijn lichaam en bloed gegeven heeft. En u zo tot Zijn eigendom heeft gemaakt. Daarom blijf Ik getrouw. Omdat Ik Mijn Zoon niet ontnemen laat en zal wat Hij zo duur kocht. Zie het brood en de wijn, proef de liefde van de Heere Jezus. Dragende de last van onze zonden en Gods toorn waaronder wij eeuwig hadden moeten verzinken. Zou Ik dan niet trouw zijn, trouw aan wie Hij heeft gekocht?

Amen